

Rose-Marie

Karl Collan

En-sam i skogen sjöng den vackra Rose-Marie, —
kom till den kla-ra bäck och såg sin bild där- i, —
lös - te sitt lång-a hår, log som den fag-ra vår:
Hur är min bäck så glad där han i blommor går? —
Säg, var-för ler i dag sko-gen i grönt be-hag
Var- för är himlen blå och varför sjunger jag? —
Var- för är himlen blå och varför sjunger jag? —

Kom, sade bäcken, kom du vackra Rose-Marie,
kom som en vind i skogen susar lätt och fri!
Sätt dig invid min strand,
svalka din varma hand,
lös dina skor och fäll ditt blåa strumpeband!
Vila vid björkens fot,
bada din vita fot,
/:skölj dina röda kinder! Tag mitt svar emot! :/

Därför är jag så glad, du vackra Rose-Marie,
att jag din spegel är och ser din bild däri.
Därför i täckt behag
blommar din skog i dag,
därför att Rose-Marie bär sjutton vårens drag.
Därför är himlen ljuv,
därföre sjunger du
/:därför att bortom skogen bor en hjärtetjuv. :/

Zackarias Topelius